

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovgivningen om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed er senest ændret ved lov nr. 876 af 23. december 1987 om ændring af lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (se Folketingstidende 1987-88 1. samling sp. 2823, 3379, 3610 og 3927).

Ændringsloven indebar, at kultur- og kommunikationsministeren i lokale områder, hvor særlige forhold talte derfor, kunne forlænge tilladelserne til søgsmæssig fjernsynsvirksomhed indtil den 30. juni 1988.

Nærværende lovforslag er til dels en gentagelse af det forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (reklame i lokalradio og -fjernsyn), som blev fremsat i den forrige samling, men ikke blev færdigbehandlet (L 61 – se Folketingstidende 1987-88 1. samling sp. 1169 og 1535).

Det er hovedformålet med lovforslaget at åbne adgang for reklamefinansiering af lokal radiovirksomhed og at skabe mulighed for, at dagblade kan få sendetilladelse til at drive lokalradio og -tv.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med et særligt lovforslag om etablering af Lokalradiofondens støtteordning for økonomisk svagt stillede lokalradioer.

Der stilles ikke forslag angående finansieringen af lokal-tv. Det er regeringens opfattelse, at dette spørgsmål skal tages op, når der er indhøstet erfaringer om indtægtsgrundlaget for TV 2. I denne forbindelse bør revisionen af lovens bestemmelser om TV 2, der efter loven skal ske senest i folketingsåret 1990-91, efter regeringens opfattelse rykkes frem til folketingsåret 1988-89.

Herudover foreslås nogle mindre vidtrækkende ændringer vedrørende:

- Samtidig udsendelse af programmer af flere tilladelseshavere.
- Oprettelsen af lokale radio-/tv-nævne for flere kommuner i fællesskab.
- Udvalget vedr. Lokal Radio og TV's kompetence i sager, der angår programvirksomhed i forskellige lokalområder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1
ad § 15 a, stk. 2, nr. 3

Bl.a. på baggrund af den foreslåede indførelse af reklamefinansiering finder ministeriet, at dagblade skal have mulighed for at få tilladelse til lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Ved »dagblade« forstår i denne forbindelse aviser, der udkommer dagligt eller dog de fleste dage om ugen, og hvis økonomi i det væsentlige hviler på både salg af eksemplarer og annonceindtægter. Som supplerende kriterier lægges der vægt på, at publikationens hovedindhold er aktuelt nyhedsstof, og at den henvender sig til en bred kreds af læsere og behandler et bredt emneområde.

Distriktsblade vil ikke kunne få tilladelse.

Det er hensigten at fastholde den nugældende bestemmelse i § 15 a, hvorefter tilladelse ikke kan gives til selskaber m.v., hvori erhvervsvirksomheder har bestemmende indflydelse. Man foreslår alene, at dagblade undtages fra dette forbud, idet man finder det hensigtsmæssigt, at der ikke sættes særlige begrænsninger for dagbladenes muligheder for at tilpasse sig medieudviklingen.

Det er herved taget i betragtning, at det i henhold til lovens § 15 b, stk. 2, påhviler det lokale nævn at søge at sikre det lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter. Der gives derfor ikke dagblade nogen monopolagtig stilling inden for den lokale nyheds- og meningsformidling, men mulighed for selvstændigt at bidrage til en udvidelse af informations- og ytringsmulighederne i samfundet.

Det opstilles endvidere i bestemmelsen som en forudsætning for tilladelse til et dagblad, at stationen opfylder en rolle som lokalt debatforum. Dette vil ligge i naturlig forlængelse af pressens funktion i lokalsamfundet, hvor borgere kan komme til orde i avisernes læserbrevkasser, på debatsider og lignende.

Til nr. 2
ad § 15 a, stk. 4